

เมื่อกายทิพย์ของหลวงพ่อกุศลมาเยี่ยมที่โรงพยาบาล

รศ.ดร. พรชูลี อชาวารุง

R6011

ดิฉันได้สัมผัสการหลวงพ่อกุศลเป็นครั้งแรก เมื่อท่านมาร่วมในการทำบุญครบรอบวันก่อตั้งภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยที่ อาจารย์อำนาจ บัวศิริ นิสิตปริญญาเอก เป็นผู้นิมนต์มา ดิฉันได้ทราบกิตติศัพท์ของหลวงพ่อกุศลจากการอ่าน นิตยสาร “กุศลสตรี” เรื่อง “สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม” และศรัทธาอยู่แล้ว จึงได้ขอให้ อาจารย์อำนาจ พาไปนมัสการที่วัดอัมพวันอีก

คืนนั้น มีพุทธศาสนิกชนมาฝึกกรรมฐานหลายร้อยคน ดิฉันไหว้ท่าน เมื่อท่านขึ้นบันได ศาลาเพื่อมาเทศน์ และได้ขออนุญาตนั่งบนเก้าอี้ เพราะหลังจากอุบัติเหตุรถยนต์ว่าเมื่อสามปีที่แล้วได้ใส่เหล็กไว้ที่เข่า และนั่งงอเขานาน ๆ ไม่ได้ ท่านก็ได้อนุญาต แปลกมากที่ยังไม่ได้คุยกับ ท่านเลย แต่ท่านเทศน์ในเรื่องของ การที่คนทำงานผิดประเภท เป็นนักวิชาการควรเขียน ตำราที่ไม่ได้เขียน ไปทำงานธุรกิจที่ไม่ถนัด ฯลฯ ซึ่งตรงกับดิฉันหลาย ๆ อย่าง เมื่อท่าน เทศน์จบ อาจารย์อำนาจถามว่าจะไปพบท่านใหม่ ยังบอกว่าไม่ต้องก็ได้ เพราะท่านเทศน์ตรงอยู่ แล้ว อยากรู้ดี ดิฉันได้มีโอกาสปรึกษาหารือกับท่านอีก

ท่านได้บอกว่าปลายปี ๒๕๓๔ จะได้รับเกียรติยศอะไรบางอย่าง ดิฉันก็ฟังหูไว้หู ไม่ค่อยเชื่อ เพราะทำงานวิชาการไปนาน มัวอยู่กับธุรกิจรีสอร์ทที่ปัญหาทางการเงินมาก จะได้ เลื่อนตำแหน่งหรือรับเกียรติอะไรได้ แต่ปรากฏว่า ในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๓๔ ที่ผ่านมานี้ ดิฉันก็ได้รับพระราชทานสายสะพายอันเป็นเกียรติยศอย่างสูงจริง ๆ หลวงพ่อกุศลก็ได้มีเมตตาเจิมสายสะพายให้เป็นการรับมงคลเข้าตัว

เมื่อปีที่แล้วหลวงพ่อกุศลได้ไปสหรัฐอเมริกาที่คณะของกรมศาสนา ซึ่งมีอาจารย์อำนาจเป็น บุคคลหนึ่งในคณะ ลูกสาว คือ เมธาวิ เมลानी โคลาเมน เรียนมหาวิทยาลัยอยู่ที่นอร์ทเทิร์น อิลลินอยส์ ก็ได้มารับคณะของหลวงพ่อกุศลและท่านก็มีเมตตาธรรมเทศน์ให้ลูกสาวคลายทุกข์จาก การตายของบิดา ซึ่งยังเศร้าโศกอยู่มิรู้หาย

ดิฉันได้ไปเข้ากรรมฐานที่วัดอัมพวันครั้งหนึ่ง แต่ไม่สำเร็จเพราะพอนอนหลับก็มี ปลวกจริง ๆ มาขึ้นตามตัวเต็มไปหมด ขยะแฉะมาก ต้องลุกขึ้นมาเอาน้ำสาดให้ออกจากตัว หลวงพ่อบอกให้แผ่เมตตาก็ทำไม่ได้เพราะตื่นกลัวเสียก่อนทั้งสองคืน ท่านว่าคนมีบุญจึงมีมาร

ผจญ เข้าใจว่าปลวกคงจะมาทวงหนี้กรรม เพราะในการพัฒนาที่ดินที่สายธารเวลลีรี สอร์ท ที่มวกเหล็ก สระบุรี นั้น ได้สั่งให้ลูกน้องกำจัดปลวกไปหลาย ๆ รังเลยทีเดียว

อย่างไรก็ดีแม่ชีจากสิงคโปร์ ก็ได้สอนพื้นฐานการนั่งกรรมฐานและการเดินจงกรมให้จนทำได้ และได้นำมาปฏิบัติด้วยตนเองตลอดมา ปรากฏว่าสบายอกสบายใจขึ้นมาก พินิจพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่ประสบได้อย่างมีสติรอบคอบยิ่งกว่าเดิม ทำให้สามารถคลี่คลายปัญหาไปได้ด้วยดี ถึงแม้จะยังไม่หมดเสียทีเดียว แต่ก็นับว่า การนั่งกรรมฐานช่วยคลายเครียดได้ดียิ่งกว่ายาปัจจุบันขนานใด ๆ

ดิฉันเคยเล่าให้หลวงพ่อฟังว่า ได้ผ่านการผ่าตัดมาแล้วถึง ๕ ครั้ง ท่านก็บอกว่ายังไม่หมด จะต้องผ่าตัดอีก และเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ อาการริดสีดวงทวารได้กำเริบหนัก และดิฉันได้เข้ารับการผ่าตัดที่โรงพยาบาลจุฬาฯ ขณะที่พนักงานเข็นรถไปเข้าห้องผ่าตัดในเช้าวันนั้น ดิฉันได้สวดบทพาหุงมหากาจารย์โก และบทพระพุทธานุสสติไปตลอดทาง จนนับครั้งไม่ถ้วน และระลึกถึงหลวงพ่ोजรฐตลอดเวลา ขออำนาจบารมีของหลวงพ่อกำหนดให้ผ่าตัดปลอดภัยและเจ็บปวดทรมานน้อยที่สุด ค่ะวันนั้นทรมานมากเพราะเป็นจุดที่ละเอียดอ่อนและปวดมากกว่าที่เคยผ่าตัดมาทุกครั้งไม่ว่าจะเป็นการผ่าตัดมดลูก หรือการผ่าตัดหลังจากอุบัติเหตุ และยังมีอาการแพ้มอร์ฟินซึ่งใช้แก้ปวดอย่างมาก อาเจียนตลอดเวลา น.ส.สมจิตร กระจ่างทอง แม่บ้านผู้มาอยู่เฝ้าได้ลากเก้าอี้มาเฝ้าปรนนิบัติข้างเตียงตลอดคืน เวลาประมาณตีสามของวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ซึ่งตรงกับวันเกิดอายุครบ ๔๕ ปีของดิฉันพอดี ดิฉันได้เห็นหลวงพ่ोजรฐมายืนอยู่ข้างเตียง ข้างหน้าต่างกระจก และท่านพูดว่า “ทรมานอีกคืนเดียวนะ โยมดร.ขอโหสิกรรมเจ้ากรรมนายเวรเขาเสีย กำหนดนะว่าปวดหนอ ๆ แล้วจะรู้สึกดีขึ้น พรุ่งนี้ก็จะสบายแล้ว” ดิฉันจำได้ว่า ดีใจ ยกมือไหว้ท่าน และท่านก็หายวับไป

วันรุ่งขึ้นดิฉันมีอาการดีขึ้นมากจริง ๆ หยุดอาเจียน และอาการปวดก็ทุเลาลงมากจนทนได้ ไม่ทุรนทุรายอย่างเมื่อวันก่อน รับประทานอาหารได้ดี ท้องหายอืดเฟ้อ รู้สึกสบายตัวขึ้นมา กอย่างน่าอัศจรรย์ใจ

แต่ที่ทำให้มหัศจรรย์ใจยิ่งกว่านั้น ก็คือ สมจิตรบอกว่า “ดร.นี่บารมีสูงจริง ๆ หนูเห็นพระองค์หนึ่งเข้ามาเยี่ยม ดร. ท่านบินมาเหมือนนกสีเหลืองตัวใหญ่ จีวรปลิว แทรกเข้ามาในกระจกหน้าต่างได้อย่างไรก็ไม่ทราบ หนูเห็นพูดกับ ดร. แต่หนูไม่ได้ยิน” ดิฉันสอบถามก็ได้ความ

ว่าเป็นเวลาประมาณดีสามเช่นกัน นี่คือหลักฐานว่าดิฉันไม่ได้ฝันไป หลวงพ่อได้กรุณามาเยี่ยมจริง ๆ แต่ท่านคงจะยุ่งมาก เลยมาตอนดีสามด้วยกายทิพย์

วันพฤหัสบดีต่อมา หลวงพ่อได้ออกรายการทีวี สมจิตรเห็นท่านในทีวี ก็รีบบอกดิฉันว่า “ดร.คะ พระองค์นี้แหละค่ะที่มาหา ดร.หนูจำได้ดี” ต่อมาดิฉันได้พาสมจิตรไปนมัสการท่าน ซึ่งท่านก็พูดถึงอดีตและปัญหาของสมจิตรได้อย่างกับตาเห็น และได้มีเมตตาอบรมสั่งสอนแนะแนวทางดำเนินชีวิตที่แก้ปัญหามาของสมจิตรให้ด้วย ซึ่งสมจิตรก็ซาบซึ้งในความเมตตาของท่านมาก และสามารถปฏิบัติตามได้ด้วย ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่สามารถจะละวางได้

ดิฉันได้ทราบกิตติศัพท์อานุภาพของพระสมเด็จพระเจ้าองค์หนึ่ง และได้มาบูชาสักองค์หนึ่งเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต คิดอยากได้มาตลอดเวลา แต่ไม่กล้าขอท่าน เพราะถ้าขอท่านหรือจะปฏิเสธ แต่โดยที่เป็นพระที่หายากและมีจำนวนจำกัด จึงได้แต่คิดอยากได้อยู่ในใจ หลวงพ่อท่านต้องมี “เห็นหนอ” แน่ ๆ เพราะเมื่อวันทีไปกราบขอให้ท่านช่วยในการทำบุญรับสายสะพาย ท่านได้บอกว่า มีของดีจะให้ และดิฉันก็ตื่นเต้นที่สุดที่ท่านได้กรุณา ให้พระสมเด็จพระเลี่ยมทอง แก่ดิฉันองค์หนึ่ง ซึ่งดิฉันแขวนบูชาติดตัวไว้ตลอดมาตั้งแต่วันนั้น

หลวงพ่ोजรรณูเป็นพระสงฆ์ที่ดิฉันกราบนมัสการได้เต็มมือเต็มใจ เพราะท่านมีจริยวัตรอันงดงาม ต้อนรับบุคคลทุกระดับชั้น ไม่ว่าจะยากดีมีจนอย่างไร ท่านเมตตาโดยถ้วนหน้า คำสอนของท่านตรงตามคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เห็น “กฎแห่งกรรม” การทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว การโอฬารกรรมและการไม่จองเวร ตลอดจนการดำรงตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่มีศีล สมาธิ และปัญญา เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต คำสอนของท่านเป็นวิทยาศาสตร์ เป็นเหตุเป็นผล ไม่มีลักษณะงมงาย ไม่ยึดถือตัวบุคคล

เมื่ออาจารย์สมพร ลูกศิษย์ของท่าน มีจดหมายขอให้ดิฉันเขียนเล่าเรื่องของดิฉัน ดิฉันจึงรู้สึกเป็นเกียรติและยินดีอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสเผยแพร่หลักฐานการแผ่เมตตาธรรมของท่าน ดิฉันจบปริญญาตรี โท และเอก จากสหรัฐอเมริกา และไปอยู่ต่างประเทศตั้งแต่อายุ ๑๗ ปี ไม่เป็นคนหลงเชื่ออะไรง่าย ๆ แต่ขอยืนยันว่า หลวงพ่ोजรรณูได้มาเยี่ยมโดยกายทิพย์จริง ๆ